

Resident a Mollerussa i amb despatx propi a Lleida, Albert Sarri Planellas és un jove advocat que compta ja amb nou anys d'exercici en la professió.

Es va decidir per la carrera de dret influït pel moment històric que vivia el nostre país en aquella època: **"No tenia gaire clar què era el que volia fer, però aleshores amb el debat polític, la instauració de la democràcia i els primers parlaments, un company i jo vam prendre la decisió d'encaminar-nos cap al dret. Volíem aprendre com funcionava la societat a nivell jurídic."** I afegeix: **"D'altra banda, a mesura que anaven passant els cursos tenia cada vegada més clar què era el que m'agradava, i una de les coses que més em van cridar l'atenció és el fet de tractar-se d'una carrera liberal, que em permetia no estar sotmès a ningú."** Els dos darrers cursos els va combinar amb les pràctiques al despatx d'en Josep Querol, a Mollerussa mateix: **"Em va ensenyar no solament què era l'exercici de la professió des del punt de vista teòric, que això també ho aprenia a la universitat, sinó des de la pràctica. Al seu costat em vaig acabar de convèncer que quan finalitzés els estudis intentaria de seguida plantar-me pel meu compte."** I així va ser: després de fer el curs a l'escola de pràctica jurídica, va instal·lar a Lleida una oficina amb el seu nom.

Els començaments sempre són difícils, però amb il·lusió i esforç, el nostre lletrat va tirar endavant: **"Al cap d'un any i escaig ja em guanyava bé la vida, la manca d'experiència la suplia treballant i estudiant molt, i amb la sòlida base que m'havien donat els dos anys al bufet de Mollerussa."** Cal tenir en compte, a més, que disposava del temps suficient per preparar-se els casos: **"No és el mateix que et vinguin dos o tres assumptes nous a la setmana que un o dos al mes. Tenia l'avantatge de poder-me'ls estudiar a fons, cosa que no vol dir que ara no ho faci, sinó que ja tinc interioritzats els coneixements que m'ha donat la pràctica."**

Des del primer moment va optar també per apuntar-se al torn d'ofici: **"Penso que és una obligació que tenim els advocats envers la societat, és important que els justiciables puguin utilitzar els nostres serveis gratuïtament quan ho necessitin."** El primer cas que va portar davant dels tribunals li va arribar precisament d'ofici: **"Va ser un cas molt sonat a Lleida, perquè va ser el primer en què es va derogar una adopció donada per la Generalitat. Feia un parell de mesos que exercia i vaig obtenir una sentència favorable, cosa que em va donar confiança."** Sobre el nerviosisme propi d'aquestes situacions, afirma: **"No en vaig estar gens, de nerviós. De fet, sempre he pensat que te'n has d'estar quan les coses no les saps, però quan t'ho has preparat bé no tens per què."**

Amb clients fidels ha anat fent-se un lloc com a lletrat especialitzat tant en dret civil com penal, i pel que fa al primer comenta: **"Sempre que puc resoldre un cas a les bones, amb el vistiplau del client evidentment, intento arribar a un acord extrajudicialment, mitjançant un conveni, una transacció i sense haver de passar pel contenciós."** Afegeix, d'altra banda, la confiança que sempre professa als col·legues de professió: **"Per a mi la paraula d'un company és sagra-**

da. Recordo una vegada que vaig arribar a un acord la tarda abans del judici, i l'endemà en vaig demanar la suspensió sense haver signat cap conveni amb la part contrària, i el cert és que tot es va resoldre tal i com havíem pactat."

La pactada és una de les millors solucions per als casos matrimonials que l'Albert veu al seu despatx de la capital lleidatana: **"De totes maneres, en aquests nou anys d'exercici he vist un canvi força important en aquesta qüestió. Penso que ha variat el punt de vista des del qual es planteja la separació: abans es buscava sempre una culpabilitat, i avui dia es té molt més la idea que ha estat un problema de convivència mútua."** L'ajuda d'un professional és indispensable per resoldre l'assumpte encara que no s'arribi al contenciós: **"La missió de l'advocat és assessorar legalment la gent i procurar que ningú quedi amb indefensió. El que fem els lletrats és, en el cas que s'arribi a un acord, portar els papers davant el jutge perquè aquest pugui dictar la sentència."** I continua: **"S'ha de tenir en compte que en un matrimoni no estem parlant de dues parts sinó de tres, l'home, la dona i l'estat. És per aquesta raó que hi ha una sentència judicial que decideix si aquelles persones poden viure separades o si es pot donar el matrimoni per dissolt."** En relació a la necessitat que intervingui un lletrat, afirma: **"Són bastants els casos de gent que es presenta al despatx explicant que han signat un acord amb una altra persona, però fent un cop d'ull als documents veus que entre el que ells creuen que han signat i el que realment han signat hi ha un abisme."**

Sentir parlar dels problemes de l'administració de justícia és força habitual, però també ho és el fet que molts professionals assegurin que els jutjats de Lleida són dels que funcionen millor de Catalunya: **"Hi estic totalment d'acord, i ho ratifico amb l'experiència que he tingut portant altres casos a llocs com Barcelona o Tarragona."** Sovint s'esmenta que hi ha clients que prefereixen anar a la gran ciutat cercant un advocat de prestigi: **"És ben clar que tots hem fet la mateixa carrera i que no es fa res a Lleida que a Barcelona no es faci i a la inversa. Els jutges, si són imparcials, que ho són sempre, l'únic que tenen en compte són les al·legacions que fas i les proves que puguis aportar"**, afirma amb rotunditat.

De l'època d'estudiant recorda professors com Eduard Baget o Simeó Miquel, però ens parla també de companys de professió com Alexandre de Sàrraga **"a qui algun cop m'adreço quan tinc algun dubte. M'agrada poder tenir una bona relació amb lletrats que tenen més experiència que jo i que em poden ajudar. I és curiós com començo a trobar-me que alguns de més joves que jo em demanen consell a mi."**

Lluny de la imatge del senyor advocat enfilat per la societat damunt d'un pedestal, l'Albert procura que els seus clients el vegin com a un igual que els intentarà resoldre els problemes, i que per fer-ho necessita que dipositin en ell tota la seva confiança. Nosaltres ja la hi hem dipositat, igual que ho van fer fa molt de temps els seus pares Salvador i M. Dolors, la seva esposa, Lourdes i, sobretot, la seva padrina, Cecília Romà.

“Penso que és una obligació que tenim els advocats envers la societat que els justiciables puguin utilitzar els nostres serveis gratuïtament quan ho necessitin”

Albert Sarri - Lleida (Segrià)